

Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj

Katechizm Kościoła Katolickiego
2828-2837

KKK 2828

„Daj nam”:

słowa te wyrażają głęboką ufność dzieci, które oczekują wszystkiego od swego Ojca.

„On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych” (Mt 5, 45),
On „daje pokarm w swym czasie”
(Ps 104, 27).

Jezus uczy nas tej prośby;
w rzeczywistości wystawia ona Ojca,
ponieważ uznaje,
że jest On dobry ponad wszelką dobroć.

KKK 2829
„Daj nam” jest również
wyrazem Przymierza;
należymy do Ojca,
a On należy do nas i jest dla nas.
To „nam” wyraża również
nasze uznanie Go
za Ojca wszystkich ludzi
i dlatego modlimy się za nich wszystkich,
w poczuciu solidarności
z ich potrzebami i cierpieniami.

KKK 2830

„Chleba naszego”.

Ojciec, który daje nam życie, nie może nam nie dać pokarmu koniecznego do życia, „stosownych” dóbr materialnych i duchowych. W Kazaniu na Górze Jezus podkreśla tę synowską ufność współdziałającą z Opatrznością naszego Ojca (por. Mt 6, 25-34). Nie zachęca nas do jakiejś bierności (por. 2 Tes 3, 6-13), lecz chce nas wyzwolić od wszelkich niepokojów i kłopotów. Takie jest synowskie zdanie się dzieci Bożych na Ojca.

Tym, którzy szukają
Królestwa i sprawiedliwości Bożej,
przrzeka On udzielić
wszystkiego w nadmiarze.
W rzeczywistości
wszystko należy do Boga:
temu, kto posiada Boga,
nie brakuje niczego,
jeśli sam należy do Boga

(Św. Cyprian,
De Dominica oratione, 21:
PL 4, 534 A).

KKK 2831

Obecność na świecie tych, którzy głodują z braku chleba, ukazuje jeszcze inny wymiar tej prośby. **Dramat głodu** w świecie wzywa chrześcijan modlących się w prawdzie do czynnej odpowiedzialności wobec braci, zarówno w postawie osobistej, jak i w ich poczuciu solidarności z całą rodziną ludzką. Tej prośby Modlitwy Pańskiej nie można oddzielić od przypowieści o ubogim Łazarzu (por. Łk 16,19-31) i o Sądzie Ostatecznym (por. Mt 25, 31-46).

KKK 2832

Jak zaczyn w cieście,
tak nowość Królestwa
powinna **przemieniać ziemię**
przez Ducha Chrystusa
(por. Sobór Watykański II,
dekret *Apostolicam actuositatem*, 5).

Powinna przejawiać się
we wprowadzaniu sprawiedliwości
w relacje osobowe i społeczne,
ekonomiczne i międzynarodowe,
nie zapominając nigdy o tym,
że nie ma sprawiedliwych struktur,
jeśli nie ma ludzi,
którzy pragną być sprawiedliwi.

KKK 2833

Chodzi o „**nasz**” chleb,
„jeden” dla „wielu”.

Ubóstwo zalecone w błogosławieństwach
jest cnotą hojności:
wzywa ona do przekazywania i dzielenia
dóbr materialnych i duchowych
nie z przymusu, lecz z miłości,
by obfitość u jednych
mogła zaradzać potrzebom drugich
(por. 2 Kor 8, 1-15).

KKK 2834

„Módl się i pracuj”

(por. św. Benedykt, *Regula*, 20; 48).

„Módlcie się tak,

jakby wszystko zależało od Boga,

a pracujcie tak,

jakby wszystko zależało od was”.

Przypisywane św. Ignacemu Loyoli,

(por. J. de Guibert SJ, *La spiritualité de la Compagnie de Jésus. Esquisse historique*,

Romae 1953).

Po wykonaniu naszej pracy otrzymamy

jako dar pożywienie od naszego Ojca;

jest rzeczą dobrą prosić Go o nie,

składając Mu jednocześnie dziękczynienie.

Taki jest sens błogosławienia posiłków

w rodzinie chrześcijańskiej.

KKK 2835

Ta prośba i łącząca się z nią odpowiedzialność odnoszą się także do innego głodu, z powodu którego giną ludzie: „**Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych**” (Mt 4, 4; Pwt 8, 3), to znaczy Jego słowem i Jego tchnieniem. Chrześcijanie muszą mobilizować wszystkie swoje siły, by „głosić Ewangelię ubogim”. Na ziemi panuje głód, „nie głód chleba ani pragnienie wody, lecz głód słuchania słów Pańskich” (Am 8,11). Dlatego właśnie specyficznie chrześcijański sens tej czwartej prośby dotyczy Chleba Życia: słowa Bożego przyjmowanego w wierze, Ciała Chrystusa przyjmowanego w Eucharystii (por. J 6, 26-58).

KKK 2836

„Dzisiaj”

jest również wyrażeniem ufności.

Uczy nas tego Pan

(por. Mt 6, 34; Wj 16,19),

bo nasza zarozumiałość

nie potrafiłaby tego odkryć.

Ponieważ chodzi przede wszystkim

o Jego Słowo i o Ciało Jego Syna,

to „dzisiaj” dotyczy nie tylko naszego czasu

poddanego śmierci:

jest ono „dzisiaj” Boga.

Jeśli przyjmujesz chleb każdego dnia,
to każdy dzień jest dla ciebie „dzisiaj”.
Jeśli Chrystus jest w tobie „dzisiaj”,
to zmartwychwstaje On dla ciebie
każdego dnia.

W jaki sposób?

„Tyś Synem moim,
Ja Ciebie dziś zrodziłem” (Ps 2, 7).

Dzisiaj, to znaczy:
gdy Chrystus zmartwychwstaje
(Św. Ambroży, *De sacramentis*,
5, 26: PL 16, 453 A).

KKK 2837

„Powszedniego”.

Wyraz ten, w języku greckim *epioúsios*, nie pojawia się nigdzie więcej w Nowym Testamencie.

W znaczeniu czasowym jest to pedagogiczne powtórzenie owego „dzisiaj” (por. Wj 16, 19-21) dla utwierdzenia w nas ufności „bez zastrzeżeń”.

W znaczeniu jakościowym oznacza to, co jest konieczne do życia, a mówiąc szerzej: wszelkie dobro wystarczające do utrzymania (por. 1 Tm 6, 8).

Dostownie (epiούσιος: nadzwyczajny)
oznacza wprost Chleb Życia,
Ciało Chrystusa,
„lekarstwo nieśmiertelności”
(Św. Ignacy Antiocheński,
Epistula ad Ephesios, 20, 2: PG 5, 661),
bez którego nie mamy w sobie Życia
(por. J 6, 53-56).

Wreszcie, znaczenie to
– w powiązaniu z poprzednim –
dotyczy w sposób oczywisty nieba:
„Powszedni”
znaczy „należący do dnia Pańskiego”,
dnia Uczty w Królestwie,
uprzedzanej w Eucharystii, która jest
przedsmakiem nadchodzącego Królestwa.
Dlatego liturgia eucharystyczna
powinna być celebrowana „codziennie”.

„Eucharystia

jest naszym chlebem codziennym.

Zaletą tego Bożego pokarmu

jest siła jedności:

jednoczy nas z Ciałem Zbawiciela

i czyni nas Jego członkami,

abyśmy mogli stać się tym,

co przyjmujemy...

Ten chleb powszedni

znajduje się też w czytaniach,

których słuchamy każdego dnia w kościele,

w hymnach, które wszyscy śpiewamy.

Wszystko to jest niezbędne

w naszym ziemskim pielgrzymowaniu”

(por. św. Augustyn, *Sermones*,

57, 7, 7: PL 38, 389).

Ojciec niebieski zachęca nas,
abyśmy jako dzieci nieba
prosil o Chleb z nieba (por. J 6, 51).
Chrystus „sam jest tym chlebem,
który – zasiany w Dziewicy,
wyrosły w ciele, ukształtowany w męce,
wypieczony w piecu grobu,
przechowywany w Kościele,
przynoszony na ołtarze
– codziennie udziela wiernym
owego niebieskiego pokarmu”
(Św. Piotr Chryzolog, Sermones,
71: PL 52, 402 D).

Polecenia:

1. Wyjaśnij znaczenie wyrażenia „**daj nam**” zawartego w Modlitwie Pańskiej.
2. Wyjaśnij znaczenie słowa „**chleb**” zawartego w Modlitwie Pańskiej.
3. Wyjaśnij znaczenie zaimków „**nam**” i „**naszego**” w Modlitwie Pańskiej.
4. Wyjaśnij znaczenie słowa „**dzisiaj**” zawartego w Modlitwie Pańskiej.
5. Wyjaśnij znaczenie słowa „**powszedni**” zawartego w Modlitwie Pańskiej.

Zdjęcie: Pixabay.com

Dziękuję za uwagę!
Króluj nam, Chryste!